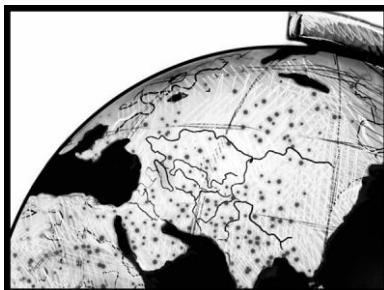

EVANJELIZÁCIA A MISIA

Téma 8

AKO PREKONÁVAŤ PREKÁŽKY, KEĎ CHCEME OZNAMOVAŤ DOBRÚ SPRÁVU?

Prehľad:

V tejto téme preskúmate dôležitosť evanjelizácie v celkovej misii cirkvi. Konkrétne sa pokúsite biblicky definovať evanjelizáciu, analyzovať, ako evanjelizáciu ovplyvňujú sociálne a kultúrne faktory, a zhodnotiť, čo môžu zbory urobiť, aby sa evanjelizácia stala podstatnejšou súčasťou ich služby.

Ciele:

Pomôcť zborovým vedúcim:

- Sformulovať biblickú definíciu evanjelizácie.
- Preskúmať, ako sociálne a kultúrne faktory ovplyvňujú odovzdávanie a prijímanie evanjelia.
- Podniknúť prvé kroky k tomu, aby sa stali efektívnejšími Kristovými svedkami.
- Vytvoriť evanjelizačnú stratégiu pre ich zbor alebo tím služobníkov.

Možné výsledky:

Zboroví vedúci:

- Budú vedieť sformulovať biblickú definíciu evanjelizácie.
- Aplikujú svoje poznatky o tom, ako sociálne a kultúrne faktory ovplyvňujú odovzdávanie evanjelia.
- Pripravia prvý náčrt evanjelizačnej stratégie pre svoj zbor alebo tím služobníkov.

KROK 1: POCHOPENIE TÉMY

Na ktoré hlavné otázky sa treba zamerať?

Hlavné prvky témy

Evanjelikáli, ako naznačuje naše pomenovanie, trávajú veľa času premýšľaním a rozprávaním o evanjelizácii. Ale pre rôznych ľudí znamená evanjelizácia rôzne veci. Pomôže nám, ak si trochu podstúpime a najprv zadefinujeme to, o čom hovoríme. Čo je evanjelizácia? Kolsanom 1:13, verš, na ktorý sme sa pozerali v predošlých témach, nám ponúka východiskový bod pre zaoberanie sa evanjelizáciou, pretože ukazuje, ako je evanjelizácia úzko spojená s Božou prácou vykúpenia v Kristovi, ktorou sme „vytrhnutí z moci tmy a prenesení do kráľovstva svojho milovaného Syna.“

Tým, že začneme takýmto spôsobom, dáme dôraz tam, kde právom patrí: na Božie zachraňujúce konanie. Ale to by mohlo zanechať dojem, že kresťania sú úplne zbavení zodpovednosti. To si očividne myslel John Ryland, kolega Williama Careyho, „otca moderných misií.“ Keď v deväťdesiatych rokoch osemnásteho storočia prišiel Carey s návrhom založiť prvú Protestantickú misijnú spoločnosť, Ryland odpovedal: „Sadnite si, mladý muž. Keď Boh bude chcieť obrátiť pohanov, urobí tak bez vašej či mojej pomoci.“ A Ryland v žiadnom prípade nebol jediný kresťan, ktorý sa domnieval, že Pavlovo explicitné tvrdenie, že Boh „nám dal službu zmierenia (2 Korinťanom 5:18) platilo len pre apoštolov. Toto bolo bežné chápanie až do devätnásteho storočia.

Takže máme pridelenú prácu. Ale čo to presne je? A môžeme ju robiť lepšie? Ak je správa evanjelia o tom, že nás Boh zachránil z moci tmy, ak je táto správa tak slávna, mocná a nádherne prostá, ako znie, prečo naše snahy o evanjelizáciu až príveľmi často prinášajú tak málo ovocia?

Výroky

(Výroky sú vyjadrenia, ktoré vás majú pomôcť uvažovať o tejto téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Spôsob, akým komunikujeme, je rovnako dôležitý ako to, čo komunikujeme.“

-Rebecca Manley Pippert, *Out of the Salt Shaker*

„Cesta od Boha k ľudskému srdcu vedie cez ľudské srdce.“

-Samuel Gordon

„Z rybárov ľudí sme sa stali strážcami akvária.“

-Paul Harvey

„Príkazom nie je svedčiť, ale **byť** Kristovými svedkami. Evanjelizácia nie je len činnosť, je to spôsob života.“

-Jim Petersen, *Evangelism as a Lifestyle*

„Rast akéhokoľvek hnutia je priamo úmerný jeho schopnosti zmobilizovať všetkých svojich príslušníkov k trvalej evanjelizačnej činnosti.“

-*Evangelism in Depth*

„Pri evanjelizácii existujú dve veľké nebezpečenstvá. Prvým je zmena obsahu zvesti a druhým je neochota zmeniť metódy.“

-Leighton Ford, *The Christian Persuader*

„Ak máme priviesť o obráteniu našich pohanských blížnych, musíme rozumieť ich kultúre.“

-C. S. Lewis, *Christian Reflections*

Príklady zo života

Dávid

Dávid zreval, tresol kľúčom na matice po ráfiku a hodil ho do starého železa. Ne-návidel obúvanie zimných pneumatík. Vždy sa mu podarilo doudierať si hánky. Keď zdvihol kľúč, priznal si, že do tejto zlej nálady v toto studené sobotné poobedie ho v skutočnosti dostala krátka návšteva u Vlada. Dávid sa s Vladom spriatelil pred viacerými týždňami, keď Vlado nastúpil do oddelenia rozvoja vo firme, kde Dávid pracoval. Podľa Dávida mali veľa spoločného: obaja boli softvéroví programátori a obaja na strednej hrávali futbal. Dávid pozval Vlada pozerať zápas a pritom mal príležitosť povedať mu o svojej viere. Na Dávidovo prekvapenie Vlado súhlasil s veľkou časťou toho, čo mu hovoril. Povedal, že aj on verí v Boha a pravidelne sa modlí. Z omše toho veľa nemá a chodí na ňu len príležitostne, aby sa zbavil dobie-dzania svojej mamy. Bez výhrad súhlasil s Dávidom, že každý je hriešnik, takže Dá-vid bol presvedčený, že Boh pripravoval Vlada na počutie evanjelia. Dávid si nebol celkom istý, ako na tom Vlado naozaj je, ale myslel si, že to dobre začalo.

Ale dnes ráno, keď sa ukázal u Vlada s kávou a sušienkami, dúfajúc, že ho pozve do zboru, bol šokovaný, keď videl Dášu, jednu z ďalších programátoriek, sedieť v župane pri kuchynskom stole. Nezdalo sa, že by to Vladovi alebo Dáši pripadalo trápne. Vlado povedal, že minulú noc mali u nich párty, tak nech si Dávid nič nerobí z neporiadku. A ešte dodal, že mal „najväčšiu opicu na svete“, tak nech Dávid radšej hovorí potichu, a že bola škoda, že Dávid na párty nebol, pretože Dáša nebola jediná žena, ktorá hľadala miesto, kde stráviť noc. Dávid očividne vyzeral tak šokovane, ako sa cítil a Vlado mu povedal, že to bol len žart. On a Dáša spolu chodia už viac ako tri týždne. Potom sa opýtal, čo mu Dávid chcel povedať. Dávid zamrmlal niečo o poobedňajšom futbale, dal Vladovi sušienky a kávu a vyhovoriť sa, aby mohol rýchlo odísť.

„No,“ pomyslel si Dávid, keď zasúval pod auto zdvihák, „asi to celé bola len pre-tvárka. Možno bol na začiatku osamelý, ale aj tak by som bol radšej, keby mi hneď na rovinu povedal, že nemá záujem.“

Jozefína

Jozefína čítala svoj list s ťažkými viečkami a úzkosťou na duši. Predsedníčkou evanjelizačného výboru v jej zbere sa stala s veľkými nádejami. Od svojho dramatic-kého obrátenia pred desiatimi rokmi cítila špeciálnu zodpovednosť za stratených ľudí v miestnej komunite. Teraz, tri roky po prevzatí zodpovednosti, frustrovaná odstupova-la.

Návštevníci zboru sa stali vzácnosťou. Každoročný „týždeň evanjelizácie“ sa pre mnohých členov stal zámenkou, aby mohli navštíviť príbuzných. A teraz, v dôsledku dnešného členského zhromaždenia, bola Jozefína nútená zrušiť zapojenie svojho zboru do budúcej evanjelizačnej kampane, na ktorej sa podieľalo viacero miestnych zborov. Bolo zrejmé, že rekonštrukcia modlitebne, plánovaná na toto leto, mala prednosť.

„Čo sa tomuto zboru stalo?“ čudovala sa Jozefína. „Niekedy nám na stratených záležalo. Teraz nám záleží na všetkom inom.“ Ale Jozefínu trápilo ešte niečo hlbšie, keď si líhala do postele. Vedela, že problém s evanjelizáciou nemal len zbor. Jej vlastný zápal taktiež utrpel. „Ako inak by sa to dalo vysvetliť,“ pomyslela si, „že som tajne cítila úľavu, keď sa evanjelizačná kampan zrušila?“

Teraz, keď ste sa pozreli na *Hlavné prvky témy, Výroky a Príklady zo života*, ktoré sú tie hlavné otázky, ktorým sa je potrebné venovať, aby ste pochopili túto tému?

KROK 2: ŠTÚDIUM PÍSM **Čo o tejto téme hovorí Biblia?**

- Preskúmajte nasledujúce oddiely. Pri každom zhrňte, čo podľa vás text učí o evanjelizácii.

Marek 1:14-15

Ján 17: 18-23

1 Korint'anom 9:19-23

2 Korint'anom 5:16-21

1 Tesaloničanom 2:4-8

1 Petrov 3:14-15

- Teraz, po uvažovaní nad oddielmi vyššie, napíšte biblickú definíciu evanjelizácie.

KROK 3: NAHLIADNUTIE DO INÝCH ZDROJOV **Čo sa môžeme naučiť od iných autorov?**

„Evanjelizácia napriek predpokladom,“ Mark Mittelberg.

Úryvok z 1. kapitoly knihy *Building a Contagious Church*, strany 20-22. Copyright © 2000. V origináli použité s dovoľením Zondervan Publishing House, Grand Rapids, MI. Všetky práva vyhradené.

„Pred čítaním tejto knihy si najprv prečítajte toto!“ Robert Lewis.

Úryvok z úvodu ku knihe *The Church of Irresistible Influence*, strany 13-17. Copyright © 2001. Zondervan Publishing House, Grand Rapids, MI. Všetky práva vyhradené.

„Pestovať plody a nie burinu“ Joseph C. Aldrich.

Úryvok z 8. kapitoly knihy *Gentle Persuasion: Creative Ways to Introduce Your Friends to Christ*, strany 184-192. Copyright © 1988. V origináli použité s dovoľením Multnomah Publishers, Portland OR. Všetky práva vyhradené.

„Úloha zborov pri evanjelizácii.“ Joseph Ziska.

Nepublikovaný článok v origináli použitý s dovoľením autora, Center for Church Renewal and BAO-Germany, 1999.

Evanjelizácia napriek predpokladom

Mark Mittelberg

Evanjelizácia. Jedna z najhodnotnejších vecí v cirkvi – a jedna z najmenej praktizovaných.

Všetci v ňu veríme. Myslím, že nepoznám nikoho, kto by skutočne veril v Bibliu, ale neveril by v evanjelizáciu. Ak prijmete pravdu Božieho slova, je dosť ťažké nebrať do úvahy jeho výzvu oslovovať stratených ľudí. Máme ju na našich letákoch, v našich piesňach a krédach. Je na nápisoch nad našimi dverami a presakuje našimi vyznaniami viery. Zdôrazňuje sa v teologických knihách, chváli v našich seminároch a podporuje z našich kazateľníc. Evanjelizácia je bez diskusie centrom toho, čím máme žiť.

Iróniou je, že zatiaľ čo mnohí z nás sú v zboroch a denomináciách s bohatým evanjelizačným dedičstvom a silnou reputáciou, v mnohých prípadoch sa jej koná len veľmi málo. Buďme úprimní: pri mnohých aktivitách je len veľmi málo ľudí získaných pre Krista.

Ale Ježišove slová vo Veľkom poverení sú vryté do našej mysle: „Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstíte ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta“ (Matúš 28:19-20). Tento mandát platí pre všetky zbory všetkých čias, takže zahŕňa každého jedného z nás, ktorí patrime do týchto zhromaždení.

Keďže sa všetci zhodneme na tom, že máme plniť Veľké poverenie, prečo pre to nerobíme viac? Štúdie ukazujú, že väčšina kresťanov nemá veľa – ak vôbec nejaké – vzťahy s nekresťanmi. Väčšina členov zborov už viac nevie odcitovať Ján 3:16 o Božej veľkej láske k svetu, a ešte menej sformulovať jasný príklad evanjelia. Len štrnásť percent kazateľov tvrdí, že ich zbory sú intenzívne zapojené do evanjelizácie. Iba je-

den z troch zborov pripravuje svojich ľudí na evanjelizáciu.¹

Môžeme toho veľa nahovoriť, ale naše činy hovoria viac než naše slová. Naozaj nám záleží na stratených ľuďoch? Veríme úprimne, že poznanie Krista je najlepším spôsobom ako žiť a jediným spôsobom, ako zomrieť? Sme presvedčení, že každý, koho poznáme, potrebuje bez výnimky nájsť odpustenie, priateľstvo, život a vedenie, ktoré ponúka Ježiš? Skutočne veríme v peklo a v to, že naši blízki tam skončia, ak neuveria v Krista predtým, ako zomrú? Naozaj tomu veríme? Ak je to pravda, sme ochotní riskovať a varovať ich? A sme ochotní investovať náš čas a energiu do vytvárania zborov, ktoré ich budú priťahovať, vyučovať a vyzývať k tomu, aby prekročili túto čiaru viery?

Ježiš nás poveril, aby sme boli presvedčivými komunikátormi jeho lásky a pravdy. To znamená, že od nás chce, aby sme tvorili nákazlivé zbory, ktoré pomocou vedenia a moci Ducha Svätého urobia všetko preto, aby privádzali viac a viac ľudí k nemu. Ak poznáte a milujete Krista, som si istý, že váš duch hovorí „Áno, to je pravda. Túžim sa stať takýmto kresťanom a byť súčasťou takéhoto zboru. Naozaj chcem ovplyvniť život a večnosť ľudí!“

Boli sme stvorení, aby sme naplňali Veľké poverenie. Verím, že, že hlavný dôvod, prečo nás Boh nechal na zemi, je, aby sme evanjelizovali. Boha môžeme uctievať, učiť sa z jeho Slova, modliť sa k nemu, povzbudzovať sa a budovať sa navzájom celú večnosť. Ale iba tu a teraz máme šancu oslovovať stratených pre Krista. Aká úžasná výsada aké úžasné dobrodružstvo!

¹ Citované Georgeom Barnom v jeho seminári a príručke „What Effective Churches“ Have Discovered,” 1966. Najnovšie štúdie však ukazujú povzbudivý narastajúci trend pri poskytovaní evanjelizačnej prípravy v zboroch.

Potreba nákazlivých zborov

Čo je potrebné na to, aby sme mali taký široký vplyv, aký máme mať?

Osobná, vzťahovo založená evanjelizácia je v tom podstatná. Ľudia prichádzajú ku Kristovi po jednom – a zvyčajne cez vplyv jedného alebo dvoch autentických kresťanov, ktorí s nimi nadviazali skutočný vzťah. Všetci veriaci môžu mať a mali by mať takýto dopad na ľudí okolo seba.

Ale potrebujeme viac než len nadšených a vystrojených veriacich - jednotlivcov. Taktiež potrebujeme súhru s biblicky fungujúcimi, na okolie zameranými, evanjelizačne aktívnymi zbormi – a potrebujeme ich veľa. Potrebujeme

zborny, ktoré sú proaktívnymi partnermi svojich členov za účelom oslovovania rastúceho počtu ľudí, ktorí sú ďaleko od Boha. Potrebujeme zborny, ktoré sú presvedčené, že „pekelné brány ich nepremôžu“ (Matúš 16:18) a podľa toho naozaj konajú. Potrebujeme *nákazlivé zborny*

Verím v nákazlivosť zborov z dvoch dôvodov. Po prvé, na základe skúsenosti viem, aké ťažké je efektívne evanjelizovať mimo kontextu nákazlivého zboru. Po druhé, poznám výhody a radosť z oslovovania ľudí v spolupráci s nákazlivým zborom.

*

Pred čítaním tejto knihy si najprv prečítajte toto!

Robert Lewis

Predstavivosť je skvelá vlastnosť. Umožňuje nám vidieť veci ako by „mohli byť“ a „mali byť.“ Neúprosne nás vedie k tomu, aby sme šli za hranice našich skúseností s tým, čo je, do vzdialenejších oblastí nepravdepodobného. Slová Roberta Kennedyho ma stále fascinujú: „Niektorí ľudia sa pýtajú *prečo?* ... Ja snívam o veciach, ktoré nie sú, a vravím *prečo nie?*“

Keď sa na chvíľu budete zamýšľať nad nasledujúcimi otázkami, *použite, prosím, teraz svoju predstavivosť:*

- *Viete si predstaviť, že komunita, v ktorej žijete, by bola úprimne vďačná za váš zbor?*
- *Viete si predstaviť, že predstavitelia mesta si budú vážiť priateľstvo a zapojenie vášho zboru v komunite – a budú o to dokonca prosieť?*
- *Viete si predstaviť, že v okolí vášho zboru sa bude za vašim chrbtom hovoriť, že „aké je to dobré,“ že tu máme váš zbor, ktorý nám ukázal hmatateľné svedectvo o Božej láske?*
- *Viete si predstaviť, že veľký počet členov zboru sa aktívne zapojí a nadchne pre službu komunite a bude pri tom používať svoje obdarovania a schopnosti takými spôsobmi a na takej úrovni, o ktorej by ste to nikdy neboli povedali?*
- *Viete si predstaviť, že komunita sa bude naozaj meniť (Príslovia 11:11) vďaka vplyvu vášho zboru?*
- *Viete si predstaviť mnohých ľudí, pôvodne cynických a nepriateľských voči kresťanstvu, ktorí budú chváliť Boha za zbor a za pozitívny vplyv, ktorí majú vaši členovia v Ježišovom mene?*
- *Viete si predstaviť duchovnú žatvu, ktorá by prirodzene nasledovala, keby toto platilo?*

Tieto predstavy sú tie „prečo nie“, ktoré nepretržite uchvacujú moju pred-

stavivosť. Viem, že niektorí by nazvali tieto sny „nemožnými.“ Ja radšej používam iný názov – „**výrazný vplyv**“ – skrátene **v²**. **v²** je symbol založený na Ježišových slovách v Matúš 5:16, ktorý silno oslovil predstavivosť ľudí zboru Fellowship Bible Church (Little Rock, AR, ed.) a zameral našu pozornosť na dobré skutky. Výsledky boli premieňajúce, revolučné a často prekvapivé. Nestýkame sa s ľuďmi našej komunity len ako „soľ a svetlo“ (Matúš 5:13-14), ale taktiež sa zaoberáme dlho zanedbávanou súčasťou nášho kresťanstva: tou časťou, ktorá verí, že Veľké poverenie „milovať svojho bližneho ako samého seba“ (Matúš 22:39) je pre šírenie evanjelia a posvätenie členov zboru rovnako dôležitá ako Veľké poverenie (Matúš 28:18-20).

v² (výrazný vplyv) sa týka veľkej súčasnej potreby znovu zapojiť zbor do komunity spôsobom, ktorý robí zbor *reálnym a prístupným*. Verím, že zbor môže toto dosiahnuť len tak, že sa zamerala smerom von a bude milovať ľudí okolo seba tak, ako Ježiš miloval svoj svet: nie len slovami, ale skutkami. Písmo hovorí, že proti takej láske „niet zákona“ (Galatanom 5:23). Láska je neodolateľná – má neodolateľný vplyv – drvivý dopad.

Ktokoľvek, kto pozoroval náš zbor do roku 1990, by ho označil za veľmi úspešný. Za trochu viac ako desať rokov narástol Fellowship Bible Church z hŕstky ľudí na viac ako 2 500 členov. „Úspešný“ bolo slovo často používané ľuďmi zvnútra i z vonku na opis nášho zhromaždenia.

Ale aj napriek všetkým našim pokrokom za desať rokov sme pre našu komunitu boli cudzími. Úprimne povedané, čím väčší sme boli, tým viac sme boli príliš zaujatí - sami sebou. Je ťažko predstaviteľné, že toto mal Ježiš na mysli, keď sníval o svojej cirkvi. A ako kazateľ som stále viac vnímal túto neprijemnú disharmóniu. Túžil som, aby

náš zbor mal väčší kultúrny dopad, o ktorom sa dozvedám zo stránok Novej zmluvy a konkrétnych historických období. Ale ako...?

Neverím, že je možné osobne sa posvätiť bez „lásky a dobrých skutkov“ (Hebrejom 10:24). Navyše, „viera bez skutkov je mŕtva“ (Jakub 2:14-26). A akékoľvek zvestovanie Božej lásky svetu bez autentického príkladu je prázdne. Potrebujeme obe. A výrazný vplyv – **v²** sa týka oboch.

Milujem cirkev Ježiša Krista. Milujem pravdu, ktorú reprezentuje. Milujem život, ktorý môže dať len ona. Napriek jej nedostatkom pre otvorené ná-

ručie pre hriešnikov stále ostáva najväčšou silou na zemi pre šírenie dobra. Nič iné nie je ako ona a nič sa jej nevyrovná, *obzvlášť*, keď je zdravá. Len ona má tú nadprirodzenú správu o pravde, ktorá môže v momente premeniť to najhoršie z ľudstva a na celý život uvoľniť z neho to najlepšie.

Ale súčasná cirkev stráca dopad práve na ten svet, ktorý je povolaná zachrániť. Prečo? Prečo zažívame túto rastúcu nespokojnosť?

*

Pestovať plody a nie burinu

Joseph C. Aldrich

Niekoľko rád, ktoré môžu pomôcť ľuďom prísť ku Kristovi

Sedím tu za svojim počítačom a premýšľam, ako by som poradil niekomu, kto chce byť vykupujúcim blížnym. Otázkou je „Kde mám začať?“ Vaše dary, vaše zdroje a vaše okolie môžu byť úplne iné ako moje. Preto je pre mňa takmer nemožné byť konkrétny pri vysvetľovaní, čo by ste mali robiť. Zrejme najcennejšou vecou, ktorú môžem urobiť, je spísať pár poznámok a uviesť niekoľko princípov pre podporu tejto snahy. Potom sa môžete rozhodnúť, kde a ako začať.

1. Získajte schopnosť priblížiť sa.

„Blíž“ je prvou slabikou slova „blížny.“ Blížny a blízko sú jazykovo príbuzné slová. Blízko sa môže vzťahovať na čas, miesto alebo vzťah. Byť blízko nejakého mesta znamená byť v krátkej vzdialenosti. Byť „blížnym“ znamená byť blízko. Väčšina z nás sme si blížni geograficky. Málo z nás je blížnych vo vzťahoch. Byť blízky blížnym vyžaduje zručnosť – potrebujeme sa ju naučiť.

Prirodzene nie sme blížnymi. Byť blížnymi je v skutočnosti proti našej túžbe po bezpečí a súkromí. Avšak hlavný faktor v „milovaní svojho blízneho“ je byť blížnym. Byť blížnym znamená nadobudnúť schopnosť priblížiť sa. Je to riskantné. Byť vykupujúcim blížnym znamená:

- riskovať odmietnutie
- riskovať cenzúru zo strany Kristovho tela
- riskovať kompromis
- riskovať protivenstvá od zlého
- riskovať neporozumenie zo strany rodiny a známych
- riskovať nový spoločenský časový harmonogram
- riskovať nové a riskantné zážitky

Podstúpte toto riziko. Zamyslite sa nad tým, ako by ste chceli, aby sa k vám správal váš blížny. Ak by ste mali spísať kvalifikačné predpoklady na cenu „Blížny roka,“ aké by to boli? Obsahovali by niečo z nasledujúcich? Bol by váš Blížny roka

- milý a priateľský?
- s radostnou povahou?
- otvorenou a prijímajúcou osobou?
- bez kritiky a odsudzovania?
- s pevnými presvedčeniami?
- pohostinný?
- s príjemným zmyslom pre humor?
- so slúžiacim, štedrým srdcom?
- milujúci vaše deti?
- vnímavý na vaše potreby?
- zameraný na rodinu a domov?
- zameraný na druhých?
- iniciatívny v budovaní priateľstva?
- zapojený v komunitných aktivitách?
- ochotný dovoliť vám, aby ste mu pomohli?
- prejavujúci ovocie Ducha?
- váženým človekom, milujúcim pokoj?
- autentický a pravdivý?

Predpokladám, že váš Blížny roka by vykazoval väčšinu z týchto kvalít. Buďte takýmto blížnym! Rozhodnite sa, čo by ste mohli urobiť, aby sa tieto kvality stali súčasťou vášho života. Ak váš nekresťanský priateľ bude pri vás vidieť tieto vlastnosti, všimne si ich.

Zároveň si uvedomte, že aj keď budete mať všetky tieto vlastnosti pred ľuďmi z vašej ulice, ešte nič nie je garantované. Neveriaci majú často mnohé z nich. Nakoniec budete musieť vysvetliť, ako ste ich nadobudli. Ale najprv ich získajte! Ak ich nebudete mať, pravdepodobne nebudete mať žiaden významný vplyv.

2. Odhodlajte sa na beh na dlhé trate

Mrzí ma to, priatelia, ale tí, ktorí chcú pestovať tieto vlastnosti, musia očakávať tvrdú prácu.

Boh vás môže prekvapiť a dať do vášho okolia dobre rastúcu dušu. Stáva sa to. Ale kultúra zameraná na získavanie ľudí je nákladná čo sa týka času aj zdrojov. Veľmi rád by som dostal sto dolárov za každé pohostenie, ktoré moja žena pripravila pre jej znovuzrodených známych. Veľmi by som sa potešil doláru za každú hodinu, ktorú som strávil s nekresťanmi. S radosťou by som prijal zlatú tehlu za každý preliatu slzu, keď sme si uvedomili, že sme votkaní do životov týchto drahých ľudí.

Keď sa snažíte ovplyvniť celú sieť ľudí vo vašom okolí alebo práci, táto úloha sa môže zdať priveľká. Pamätajte, je to práca na celý život. Evanjelizácia je spôsob života. Zaväzujete sa k tomu na tak dlho, ako dlho budete bývať v tej oblasti alebo mať tú prácu. Nehlásite sa na krátky výlet do prírody. Z vašej perspektívy sa možno bude zdať, že sa nič nedeje. Boh ale často spôsobuje veci, ktoré zapadajú do našej aktivity.

3. Nadviažte kontakt

Ako môžete skončiť, keď ani nezачnete? Evanjelizácia nastáva, keď na niekoho narazíte. Tak teda narazte!

Môžem byť natoľko hlúpy, aby som tvrdil, že pri tom musíte rozprávať? Tam to všetko začína.

„Ale Joe,“ poviete, „žijem tu už trinásť rokov a nič som neurobil.“

Podnikateľ z Kanady čítal knihu *Evanjelizácia životným štýlom* a bol usvedčený z toho, že so svojou ženou vo svojom okolí trinásť rokov nič neurobili. Napriek tomu sa niečo rozhodli urobiť. Práve im namontovali novú klimatizáciu a ich sused odvedľa pracoval v oblasti chladiacich a výhrevných systémov. Pozvali ho aj s jeho manželkou osláviť namontovanie svojej novej klimatizácie. Úprimne pred Bohom vám hovorím, je to pravda.

A pozvaní prišli. Ten večer sa cítili dobre a zistili, že ich susedia sú skvelí ľudia. Takto sa stretávali šesť mesiacov. Jeden deň zazvonil telefón.

„Spolu so ženou plánujeme toto leto ísť na Havaj a nechceme ísť sami,“ povedal ich sused, „a keď sme o tom rozmýšľali, dospeli sme k záveru, že ste naši najlepší priatelia. Radi by sme vás pozvali ako našich hostov.“

Bez srandy! Išli a mali sa skvele. Posledných niekoľko večerov strávili vážnymi rozhovormi o Pánovi.

Jedným zo smutných zistení, ku ktorým pridete, je, že mnohí nekresťania nemajú žiadnych skutočných priateľov. *Hriech rozdeľuje*. Môžete sa cítiť trápne, keď niekto o vás povie, že ste jeho najlepší priateľ, pričom vy váš vzťah považujete za celkom bežný. Viackrát sa mi to stalo. Vtedy si hovorím, *ak si naozaj presvedčený, že ja som tvoj najlepší priateľ, súcitím s tebou*. My v kresťanskom spoločenstve často považujeme priateľstvo za samozrejmosť.

Ak byť blížnym znamená priblížiť sa, jednou z vlastností vykupujúcej osoby je, že priťahuje ľudí k sebe. Väčšina má už „živé a dýchajúce“ kontakty – ľudí z kancelárie, kaderníctva, pumpy, klubu alebo okolia, ľudí, s ktorými si tykáte.

A čo ak začínate od nuly? Tu je niekoľko tipov:

- Zavolajte a nadviažte kontakt.
- Ak je to vhodné, stručne sa ospravedlňte, že ste tak dlho otáľali.
- Pozvite ich k sebe domov.
- Choďte spolu na kávu.
- Vytiahnite z rúry čerstvý koláč a hneď ich zavolajte na koláč a zmrzlinu.
- Buďte vnímavý na ich potreby. Ak sú už starší a ich príjazdová cesta je zasnežená, odhrňte ju.
- Kúpte im kyticu kvetov. Fungujú perfektne. Aj kvety v kvetináči sú vhodné.
- Spýtajte sa ich na ich rodinu, vnúčať.

- Začnite priateľstvo výletom na ryby. Je to skvelý spôsob, ako spoznať ľudí.
- Nechajte ich, nech vám pomôžu privítať nového suseda.

Viete čo robiť! Prečo vám to všetko hovorím? Proste to robte!

4. Urobte prieskum a preniknite do ich sietí.

Jedným z vašich cieľov je byť pozvaný do ich sveta. Ak sa s nimi spriatelíte, budú chcieť, aby ste spoznali ich priateľov. Cieľom je stať sa skutočným priateľom. Keď sa do toho raz dostanete, pravdepodobne sa budete zúčastňovať pracovných alebo susedských stretnutí. Budete stretávať viac a viac ľudí. Ak sa Pán rozhodne použiť si vás na oslovenie blízkeho, do ktorého sveta ste sa dostali, je dosť možné, že evanjelium bude prúdiť cez tohto konvertitu do siete vzťahov, ktorú máte teraz spoločnú.

5. Pridajte sa k už existujúcim sieťam.

Sú všade okolo vás. Do niektorých už patríte – spoločenstvo vlastníkov bytov, futbalový tím, záhradkárska kolónia. Združenie rodičov a priateľov školy poskytuje veľa kontaktov. Mnohé organizácie poskytujúce služby prinášajú príležitosti budovať sieť vzťahov a hľadať „húfy rýb.“ Keď už sme pri rybách, čo takto pridať sa do klubu rybárov alebo ochrancov prírody? Napadlo vás niekedy, že by ste mohli trénovať detskú športovú ligu alebo viesť tanečný krúžok?

6. Zapojte sa do spoločnej aktivity.

Čo takto pridať sa k ostatným pri poskytovaní jedla pre hladných alebo ubytovania pre bezdomovcov? Môj brat Jon bol kazateľom vidieckeho zboru, kde „fičali“ štvorkolesové obytné prívesy. Pre tých ľudí nebolo nič vzrušujúcejšie ako zísť z cesty do lesa. Chytia sa

akejkolvek príležitosti vyraziť, obzvlášť, ak môžu poslúžiť iným. Radi pomáhajú. Jon vedel o niekoľkých starších manželských pároch, ktoré potrebovali drevo na kúrenie. Skontaktoval niekoľko členov z jeho zboru so skupinou mužov z tej komunity a vyštartovali rúbať drevo. Každý si to užil a vzniklo niekoľko dôležitých vzťahov.

Viacero nás sa spojilo, aby sme bojovali proti prejavom antisemitizmu v našej komunite. V miestnych novinách sme si zaplatili reklamu na celú stranu. Bolo na to treba čas, úsilie a peniaze.

Istý Žid mi zavolať a spýtal sa, či by sme sa mohli stretnúť pri obede. Bol dojatý, lebo o ten problém sa skoro nikto nezaujímal. Stretli sme sa pri obede. Bežne sa pred jedlom nemodlím, ak jem s neveriacim, ale keď som sa s Garym stretol, cítil som, že to mám urobiť. Ďakoval som Bohu za to, že mu na Garym tak záležalo a že mal v Božom srdci špeciálne miesto. Keď som sa domodlil, po tvári mu stekali slzy. Dva týždne na to som mal výsadu priviesť ho k jeho Mesiášovi.

7. Nekomplikujte to.

Ak niekoho k sebe pozývate, nekomplikujte to. Zabudnite na strieborný príbor a krištáľové poháre. Urobte to tak, aby bolo pre nich jednoduché nabudúce pozvať vás. Ak sa vzdialíte tým, že pripravíte dokonale servírovanú večeru, možno vám to nikdy neoplatia. Jednoduchosť je kľúčová. Prosím, dajte pozor na to, že jednoduchosť a lajdáctvo nie sú synonymá. Robte veci poriadne, len to proste neprežeňte.

8. Hojne používajte humor

Nebuďte Pán kamenná tvár! Uvoľnite sa! Občas sa usmejte! Nekrmili vás len kyslými uhorkami, tak sa tak nespriavajte! Užite si to spolu! S chuti sa zasmajte! Áno, nad niektorými ich slovami budete musieť privierať oči. Nemôžete čakať nebeský slovník z pozemských úst. Taktiež sa nebojte zasmiať sa na sebe. Niektorí kresťania

berú sami seba príliš vážne. Ak ste divný, nie je to preto, že vás tak Boh stvoril. Pohania si myslia, že kresťania sa nikdy nezabávajú. Dokáže im, že sa mýlia!

9. Milujte ich deti.

Ruthe a ja sme si vždy veľmi užívali kamarátov našich detí. Mať ich na blízku je potešením. Pokladáme ich za svoje vlastné. Skoro na každú dovolenku so sebou berieme tínedžera niekoho iného. Vyskúšajte poslať tieto decká so svojim dieťaťom na kresťanský tábor. Je to skvelý spôsob, ako osloviť ich rodinu. Nech sa kamaráti vašich detí cítia vítaní. Buďte iniciatívny a spriateľte sa s nimi. Vynaložte úsilie na spoznanie ich rodičov. Ak vás tínedžeri majú radi, ich rodičia to zistia. A naopak.

10. Zaujímajte sa o ich záujmy.

Ak sú celé steny ich domu lemované parožími, rozprávajte sa o jeleňoch, poľovníctve, zbraniach a všetkom okolo toho. Možno z toho niečo bude! Ak ste odborník, nesnažte sa prekonať jeho príbehy. Ak o poľovníctve veľa neviete, začnite sa o to zaujímať. Pýtajte sa otázky. Nebudete mať problém nadviazať rozhovor. Nemáme my všetci radi ľudí, ktorí sa zaujímajú o náš svet? Môžem si dovoliť pripomenúť vám, že priatelia *počúvajú?*

11. Zamerajte sa hlavne na drobné veci

Ak umýva auto, prejdite na druhú stranu ulice na pár slov. Môžete mu dokonca pomôcť. Ak je na verande a sadí rastliny, zájdite za ním a navštívte ho. Prineste mu šálku kávy. Očakávajte, že budete mať množstvo takýchto stretnutí. Nakoniec, to priatelia robia. Narastajúca váha týchto stretnutí vytvára pohyb k nohám kríža.

Samozrejme za predpokladu, že ide o pozitívne zážitky.

12. Podel'te sa o dar svojej potreby

Už sme o tom hovorili. Ak má vzťah byť skutočný, musí byť vzájomný. Dôležité vzťahy zahŕňajú voľný tok zdrojov. Možno vám pomôže ich rada. Možno potrebujete niekoho, kto vám pomôže zoťať strom alebo postaviť chatu. Možno si potrebujete požičať rebrík alebo čakan a lopatu. Možno potrebujete odpustenie – vo svojom postoji k nim ste boli veľmi nekresťanský. Vyhladajte odpustenie. Možno prechádzate obdobím veľkej osobnej bolesti. Nechajte ich pomôcť vám a potešiť vás.

13. Očakávajte ťažkosti.

Nastanú napäté situácie. Budete sa cítiť divne a mimo. Niekedy sa budete pýtať, či nerobíte kompromisy. Nedá sa vyhnúť tomu, aby ste nepovedali príliš veľa a budete premýšľať, či ste to neprestrelili. Možno vás priateľ zákerne napadne, nám to jeden urobil. Ryba niekedy najviac odoláva vtedy, keď je najbližšie k člnu. S radosťou môžem povedať, že ten, ktorý nás napadol, je teraz nasledovníkom Krista.

14. Modlite sa každý deň

Postrehli ste to? MODLITE SA KAŽDÝ DEŇ. Keď kráčate, šoférujete, bežíte alebo bicyklujete popri domoch vo vašom susedstve alebo stoloch vo vašej kancelárii, MODLITE SA. Modlite sa pred tým, ako niečo urobíte, modlite sa potom, ako to urobíte. Verte, že Boh odpovedá na modlitby, Boh pripravuje srdcia, Boh pracuje medzi ľuďmi, ktorí ho potrebujú a v ich srdciach. Modlite sa s očakávaním. Ďakujte Bohu dopredu za to, ako vás použije, ale nie len na pestovanie, ale možno i na sejbu a žatvu...

*

Úloha zborov pri evanjelizácii

Joseph Ziska

V posledných rokoch sa kladie veľký dôraz na potrebu evanjelizácie prostredníctvom osobných priateľstiev.¹ Toto je nevyhnutný dôraz, pri ktorom sa berie do úvahy, že „základný spôsob oslovovania ľudí v Novej zmluve bolo osobné svedectvo.“² Dnes je nevyhnutné dať dôraz na svedectvo všetkých kresťanov, ak zbory chcú zachovať efektívnu dlhodobú stratégiu oslovovania ľudí.³

Zbory zároveň potrebujú premyslieť svoju úlohu pri evanjelizácii. Môžu robiť viac ako len povzbudzovať svojich členov do zapojenia sa do evanjelizácie?

Jednou z najdôležitejších vecí, ktorými zbory môžu k evanjelizácii prispieť, je motivovať a mobilizovať svojich členov, aby evanjelizovali. Toto môže mať viacero podôb. Kázne a iné príležitosti, keď sa vyučuje, sa môžu pravidelne venovať zdôrazňovaniu dôležitosti evanjelizácie. Mentoring a iné tréningové formy môžu byť vedome nastavené tak, aby posilňovali efektívnosť evanjelizácie členov zboru. Príležitosti na oslovovanie ľudí sa dajú pravidelne organizovať, aby sa vytvorila atmosféra podporujúca evanjelizáciu.

Popis problému

Napriek tomu je evanjelizačný dopad mnohých zborov obmedzený. Mal-

phurs tvrdí, že je za tým viacero dôvodov.⁴ Pre nás sú teraz dôležité dva:

1. Väčšina kresťanov je izolovaných a oddelených od stratečných.
2. Zbory používajú na oslovovanie stratených kultúrne irelevantné metódy.

1. Izolácia

Je bežné, že starší kresťania majú málo skutočných priateľov, ktorí nie sú kresťanmi. Mnohí členovia zborov už vo svojom okruhu známych evanjelizovali do tej miery, že ich priatelia sa medzitým stali veriacimi, alebo nie sú otvorení evanjeliu. Zrelí kresťania často medzitým zamerali svoju službu na vodcovské úlohy. Táto samotná zmena zamerania, možno, že spolu s pomalým rastom zborov, vytvára atmosféru, ktorá neúmyselné zmenšuje dôraz na evanjelizáciu ako na pretrvávajúcu činnosť. Toto potom ovplyvňuje spôsob, ktorým si novo obrátení ľudia nastavujú svoje kresťanské životy.

Zbory z veľkým počtom takýchto členov často rastú primárne prostredníctvom presunu členstva. Členovia si zvyknú na myšlienku, že buď sám kazateľ alebo stretnutia prinášajú do zboru nové kontakty. Vedúci v takýchto zboroch potrebujú motivovať členov k oslovovaniu nekresťanov na vlastnú päsť. Títo členovia potrebujú hlavne začať tým, že sa spriatelia s niekoľkými nekresťanmi.

Otočiť zbor o sto osemdesiat stupňov od stagnujúcej evanjelizácie vyžaduje jasnú predstavu o tom, čo je potrebné, a taktiež veľa času a úsilia. Hull odhadol, že „na vytvorenie systému učeníctva, ktorý prináša ovocie, je

¹ „Evanjelizácia prostredníctvom priateľstva“ je už pomerne dobre známy pojem a preto ho aj tu použijeme. Avšak neopisuje dostatočne presne to, o čo sa jedná. Napríklad môže vyvolávať aj taký dojem, že ide o manipulatívny prístup k priateľstvu.

² Hollis L. Green, *Why Churches Die* (Minneapolis, MN: Bethany, 1972), str. 23.

³ Americké štúdie opakovane ukázali, že ľudia pridávajúci sa k zborom boli povodne privedení priateľom alebo príbuzným [Win Arn, *The Pastor's Manual for Effective Ministry* (Monrovia, CA: Church Growth, 1992), str. 24]. Rovnako ako ďalší návštevníci, novo obrátený človek s najväčšou pravdepodobnosťou uveri a zapojí sa do konkrétneho zboru pre osobné vzťahy s jeho členmi.

⁴ Aubrey Malphurs, *Planting Growing Churches for the 21st Century* (Grand Rapids, MI: Baker, 1992), str. 194-202.

potrebných päť rokov.⁴⁵ Tam, kde je to možné, je nevyhnutné zastaviť stagnáciu a izoláciu hneď od začiatku.

Obráteným je potrebné na začiatku ich kresťanského života ukázať, ako efektívne a trpezlivo zdieľať svoju vieru so svojimi blízkymi. Zbor musí poskytovať dostatok duchovnej podpory a poradenstva, aby skutočne boli „vo svete, ale nie zo sveta.“ Namiesto toho, aby veriaci dovolili zborovému programu a vzťahom úplne pohltiť ich čas, potrebujú povzbudenie k tráveniu času s neveriacimi.

2. Irelevantné metódy

V priebehu vekov sa na prinášanie evanjelia neveriacim používalo veľa rôznych metód. Pre zbory je dôležité experimentovať s rôznymi metódami, ale zároveň je potrebné kriticky hodnotiť, ktoré prostriedky sú pri evanjelizácii efektívne.

Pred viac ako dvoma desaťročiami McGavran vyhlásil: „Tisíce zborov ťažko pracujú nesprávnym spôsobom a nezažívajú rast.“⁴⁶ Okrem toho sa na celom svete často ukázalo, že rôzne metódy majú v rôznom období rôznu efektivitu. Tu nejde len o to, ako dobre sa niečo robí alebo v ktorej kultúre sa to robí. Niektoré evanjelizačné prostriedky sú evidentne v istej dobre efektívnejšie ako v inej.⁴⁷ Toto je citlivá téma, pretože ľudia často obhajujú účinnosť konkrétnych metód. Navyše, ak je niekto v istej metóde obdarovaný, často ňou dosiahne celkom dobré výsledky, aj keď ju iní považujú za praktický zbytočnú...

Popis riešenia

Napriek týmto problémom existuje viacero vecí, ktoré by zbory, aj tie menšie, mohli a mali robiť, aby zdôrazňova-

li efektívnu evanjelizáciu. Nižšie je niekoľko uvedených.

A. Zúžiť zameranie evanjelizačného úsilia

Čo je správne urobiť? Mali by sa vyskúšať mnohé prístupy, aby „sa zachránili aspoň niektorí“ (1 Korinťanom 9:22)? Hoci sa dá vyskúšať veľa spôsobov, „evanjelizácia prostredníctvom priateľstva“ a evanjelizácia prostredníctvom skupiniek ostávajú hlavný nástroj evanjelizácie.

Malá štúdia medzi baptistickými a bratskými zbormi v Nemecku ukázala, čo bolo pozorované v mnohých kultúrach. Štúdia 128 ľudí, ktorí sa k týmto zbormi pridali medzi rokmi 1986 a 1991, vyšla v *Idea Spektrum* vo svojom vydaní z 25. januára 1995. V tom kultúrnom kontexte sa viac obrátení spájalo s osobnými rozhovormi medzi priateľmi ako s akýmikoľvek inými evanjelizačnými prostriedkami. Štúdia uvádza nasledovné príležitosti, pri ktorých sa ľudia obrátili:

- 55% sa stalo veriacimi cez rozhovory s priateľmi
- 37% sa stalo veriacimi cez pravidelné stretnutia v kostole
- 30% sa stalo veriacimi cez nejaké evanjelizačné stretnutie
- 27% sa stalo veriacimi cez duchovné pobyty⁸

Bez ohľadu na to, k akým ďalším spôsobom sa zbory zaviažu, potrebujú sa zamerať na evanjelizáciu prostredníctvom priateľstiev a skupiniek ako na najsilnejšie možné prostriedky. Metodologický zmätok nastáva pri otázke, ktoré *iné* prostriedky sú pri evanjelizácii efektívne. Aj keď niektoré zbory využívali evanjelizáciu „od dverí k dverám,“ táto sa asi ťažko stane obľúbeným spô-

⁴⁵ Bill Hull, *The Disciple Making Pastor* (Grand Rapids, MI: Fleming H. Revell, 1988), str. 47.

⁴⁶ Donald A. McGavran and Win Arn, *How to Grow a Church* (Glendale, CA: Regal, 1973), str. 9.

⁴⁷ Harold J. Westing, *Create and Celebrate Your Church's Uniqueness* (Grand Rapids, MI: Kregel Resources, 1993), str. 84.

⁸ Súčet je viac ako 100%, pretože jednotlivci na otázku o okolnostiach svojho obrátenia uviedli viac odpovedí. V rovnakej štúdii sa zistilo, že 80% nových členov sa stretlo so zborom cez známych alebo príbuzných, 42% malo predtým už malo kontakt so zborom cez známych alebo príbuzných a iba 35% prišlo z luteránskych zborov.

sobom evanjelizácie pre mnohé iné zbory. Rozdávanie literatúry, ako napr. letákov, zborových spravodajov alebo pozvánok na akcie len zriedkavo prinieslo nové kontakty. Hlavnou otázkou je, ako veľmi sa zbory budú spoliehať na stretnutia ako na nástroj evanjelizácie. Pri tom, ako rastú, majú zbory kapacitu na to, aby sa zapojili do viacerých evanjelizačných aktivít, väčších či menších (buď ako jednotlivé zbory alebo v spolupráci s inými). Tieto aktivity prinášali i budú prinášať kontakty a to isté platí pre rozhovory. Dobrá kombinácia celozborových alebo dokonca celomestských akcií môže významne zlepšiť evanjelizačný dopad zborov. Ale nech sú tieto akcie akokoľvek efektívne, zbory stále potrebujú odolávať pokušeniu spraviť z týchto aktivít hlavný nástroj na vyzývanie ľudí k obráteniu.

B. Začať skupinkami

Nejaká forma skupinky, zvyčajne domáca, je jedným z možných vstupných bodov do evanjelikálneho zboru keď sa ľudia stávajú ochotnejšími prijímať evanjelium. Skupinky sa ukázali ako veľmi pritažlivé pre neveriacich. Silnou stránkou týchto skupiniek je ich osobný rozmer a rôzne príspevky rôznych ľudí k evanjelizácii. Na základe osobných vzťahov a skúseností v skupinke sa neveriaci sami rozhodnú, či prijmú evanjelium alebo nie. Privádzanie priateľov, ktorí javia záujem, na skupinky a nakoniec ku Kristovi, má zrejme za následok privádzanie viacerých ľudí ku Kristovi, ako akékoľvek iné evanjelizačné stretnutia.

Ale i pri osvedčenom spôsobe, ktorým je využívanie skupiniek, ako vstupnej brány pre zvedavých, je potrebné byť opatrný. Zdá sa, že mnohí zboroví vedúci automaticky predpokladajú, že pokiaľ má zbor dosť skupiniek, určite existujú miesta, kde sa zvedaví a noví veriaci môžu pripojiť. Toto automaticky predpokladá, že akákoľvek skupinka je vhodná pre nováčikov.⁹

⁹ Tento postoj sa zrejme veľmi nelíši od toho, ktorý bol obľúbený v obrovskom zbere Yoido Full Gospel

V skutočnosti s pribúdajúcim počtom členov a ich špecifickým zameraním bude v zboroch pribúdať skupiniek, ktoré sú založené výlučne na preferenciách a záujmoch už udomácnených členov zboru.

Väčšina ľudí si pravdepodobne uvedomuje, že neveriaci návštevníci môžu počas konkrétneho stretnutia spôsobiť zmenu formátu (napr. menej modlitieb) alebo obsahu (napr. menej druhotných tém). Ale i tak sa veľké zmeny v naplánovanom programe prostane nedejú. Zbory si potrebujú uvedomiť, že „existuje veľký rozdiel medzi *evanjelizačným* domácim štúdiom Biblie a domácim štúdiom Biblie. Tieto dve veci nie sú totožné.“¹⁰ Akceptácia tohto princípu ukladá zborom povinnosť zakladať úplne nové skupinky pre tých, ktorí získavajú v zbere svoje prvé skúsenosti.¹¹

C. Zamerať sa na konkrétne skupiny

Jednou z citlivých tém, ktorou sa zbor musí zaoberať, je aj to, či sa vo svojom evanjelizačnom snažení zameria na isté skupiny. Ak sa to urobí so zámerom vylúčiť ostatných, alebo ak je vedľajším účinkom zanedbanie ľudí v zhromaždení, ktorí nepatria do cieľovej skupiny, potom sa táto stratégia stáva nebiblickým prístupom.

Na druhej strane, dá sa argumentovať, že zameranie na isté skupiny nie je vecou bez novozmluvného precedensu. V skutočnosti zbory dosť často začínú efektívne evanjelizovať isté skupiny až potom, keď sa na ne konkrétne zamerajú.

Napríklad Coleman tvrdí, že v súčasnom svete patria menej prestíž-

Church v Soule [Carl George and Warren Bird, *The Coming Church Revolution* (Grand Rapids, MI: Baker, 1994), str. 95 a 102].

¹⁰ Joseph C. Aldrich, *Lifestyle Evangelism* (Portland, Or: Multnomah, 1981), str. 188.

¹¹ Toto na druhej strane môže vyžadovať špeciálnu prípravu pre vedúcich štúdia. Len málo Rakúšanov niekedy viedlo štúdium s hlavným cieľom pomôcť hľadajúcim nájsť biblické odpovede na ich otázky. Väčšina potenciálnych vodcov sa zdala byť neistá v tom, ako pritažlivo a efektívne viesť skutočne evanjelizačnú študijnú skupinku.

ne skupiny ľudí stále k medzi tie najviac otvorené evanjeliu.¹² Žiaľ, i bežní pozorovatelia si ľahko všimnú pomerne nízke počty ľudí z robotníckej triedy v evanjelikálnych zboroch v západnej Európe a Severnej Amerike. Je zodpovednosťou vedúcich zamerať pozornosť na takéto zanedbávané demografické skupiny a potom vytvoriť vhodné evanjelizačné stratégie za účelom ich oslovenia.

V skutočnosti sa zdá, že mnohí zboroví vedúci majú len všeobecný prehľad o rôznych typoch neoslovených ľudí v ich vlastných komunitách. Hoci informácie sú bez problémov k dispozícii, zdá sa, že vedúci niekedy nemajú prehľad o konkrétnych, miestnych populačných trendoch. Možno potrebujú urobiť nové demografické štúdie populácie. Potrebujú poznať údaje zo sčítania obyvateľstva ako napríklad značný nárast domácností s jedným členom, pomer dôchodcov, alebo počty detí na domácnosť.

Nie každá skupina je vhodná len preto, že je početná alebo rastúca. Keď si už zbory budú vedomé miestnych okolností, vedúci musia rozpoznať príčiny trendov a zmien a ich dôležitosť. Ďalej je nutné urobiť štúdiu, či niektoré skupiny sú obzvlášť ochotné prijímať evanjelium. Na základe takýchto štúdií si potom zbory môžu vyberať cieľové skupiny a taktiež stratégie, ktoré sú na ich oslovenie vhodné.

Deti a mládež sú skupiny, ktoré sú a mali by byť pre väčšinu zborov hlavnými cieľmi evanjelizácie. Toto zahŕňa deti členov zboru aj deti mimo spoločenstva. Jedným z dôvodov je, že predstavujú časť populácie, ktorá je trvale potrebná pre revitalizáciu zborov. Ďalším dôvodom je, že mnohé štúdie ukázali, že sú najviac ochotnou vekovou skupinou v takmer každej známej spoločnosti.

Silný evanjelizačný dôraz na prácu s deťmi a mládežou bude mať celkovo pozitívny dopad na život zboru. Ak sa dajú dosiahnuť prelomy v celej oblasti

služby zameranej na deti a mládež, rast zboru sa značne urýchli. Novo obrátení mladí ľudia budú dôležitým zdrojom nových členov zboru. Ich rodičia sa budú vo svojom kresťanskom živote cítiť radostnejšie (alebo, ak sú neveriaci, budú konfrontovaní s vierou). Navyše, toto poskytne priestor na oslovovanie ďalších rodín.

Študenti sú ďalšou dôležitou a vďačnou cieľovou skupinou. Očividne predstavujú strategicky dôležitý segment populácie. Mnohí z nich sú ľuďmi, ktorí budú jedného dňa pracovať vo vyšších vrstvách spoločnosti, budú vplyvnými ľuďmi v biznise, vzdelaní, vede a politike. Študenti sú navyše v štádiu života, keď mnohí hľadajú pravdu a smerovanie pre život. Sú vo veku, keď sú ovplyvniteľní a v mnohých spoločnostiach sú vďačnou cieľovou skupinou i keď ich život na univerzite je často v ostrom kontraste ku kresťanstvu.

Služba študentom by mala byť cieľene rozvíjaná tam, kde už sú príležitosti. Okrem toho môže viac evanjelikálnych zborov skúmať nové spôsoby, ako evanjelizovať študentov.

D. Zabezpečiť silné pastierske vodcovstvo

Získanie evanjelizačne nastavených kazateľov môže byť hlavným prostriedkom k vytvoreniu zboru, ktorý propaguje sám seba. Udržiavaná evanjelizácia sa dá spojiť s kazateľmi na čiastočný alebo plný úväzok. Schaller zistil, že zaplatený pracovník, obzvlášť taký, ktorý zostáva v zbere päť a viac rokov, sa zvyčajne stane hlavným faktorom v schopnosti zboru rásť.¹³ Okrem schopnosti takéhoto vodcu spôsobiť rast prestupom má to dopad i na evanjelizáciu. Toto je zrejme následkom toho, že títo vodcovia si môžu dovoliť venovať viac času priamej evanjelizácii a pretože majú dary motivovať a viesť iných k evanjelizácii.

¹² Robert E. Coleman, *The Master Plan of Evangelism* (Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell, 1963), str. 36.

¹³ Lyle Schaller, *Growing Plans* (Nashville, TN: Abingdon, 1983), str. 19 a 31-36.

Niektorí kazatelia sa zamerajú na priamu evanjelizáciu, iný na koučing a motivovanie ostatných. Rovnováha v konkrétnom zbore značne závisí od situácie a obdarovania kazateľa. Je dôležité poznamenať, že jedna z pracovných skupín počas Lausannskej konferencie o evanjelizácii označila prípravu veriacich ako prioritu v službe kazateľa.¹⁴ Hull na druhej strane zdôrazňuje, že kazateľ by mal byť hrajúcim trénerom, viesť evanjelizáciu vlastnou aktivitou a taktiež pripravovať ostatných na evanjelizáciu.¹⁵ Obraz hrajúceho trénera pripomína, že kazateľ by mal byť priamo zapojený do evanjelizácie (Pozri 2 Timoteovi 4:5).

Na záver, kazateľ spolu s ďalšími vedúcimi zboru môže zboru pomôcť vytvoriť misijný záväzok, ktorý evanjelizáciu postaví do centra svojej služby.¹⁶ Pri takomto záväzku alebo strategických rozhodnutiach, ktoré z neho vyplývajú, musí ostať v centre Biblia. Zbor musí chápať primárnu dôležitosť evanjelizácie v celkovej misii cirkvi. Evanjelizáciu je nutné vnímať ako prioritu v porovnaní s inými úlohami, zameranými na udržiavanie, ktoré sú typické pre zbory, ktoré sa vo svojom rozvoji zastavili.

E. Nepodceňovať evanjelizačnú silu malých zborov

Rast malých zborov sa môže ľahko zastaviť a tieto zbory sa môžu ľahko uzavrieť, ale taktiež majú potenciál na dynamickú evanjelizáciu. „Prístup malých zborov k evanjelizácii musí byť zameraný na jednotlivcov. Toto je spôsob a sila malých zborov.“¹⁷ Viacero

¹⁴ J. D. Douglas ed., *Let the Earth Hear His Voice* (Minneapolis, MN: World Wide, 1975), str. 1310.

¹⁵ Bill Hull, p. 190-211.

¹⁶ „Organizačný misijný záväzok – taký, ktorý skutočne odráža hlbokú, spoločnú víziu a hodnoty každého v organizácii – vytvára veľkú jednotu a obrovský záväzok. V ľudských srdciach a myšliach vytvára referenčný rámec, súbor kritérií a inštrukcií, podľa ktorých sa budú správať“ [Steven Covey, *Seven Habits of Highly Effective People* (New York, NY: Simon and Schuster, 1989), str. 143].

¹⁷ Doran McCarty, *Leading the Small Church* (Nashville, TN: Broadman, 1991), str. 142.

štúdií v Severnej Amerike ukázalo, že menšie zbory boli často pri evanjelizácii vysoko efektívne. Toto platí obzvlášť pre tie, ktoré boli mladšie ako desať rokov a mali menej ako sto členov.¹⁸ „Malé zbory majú často lepší pomer krstov na počet členov ako veľké zbory.“¹⁹ Aprílové číslo časopisu *Neues Leben* z roku 1996 obsahovalo štúdiu od odborníkov na rast cirkvi v Nemecku Christiana A. Schwarz a Christoph Schalka. Na základe medzinárodného prieskumu medzi tisíc zbormi zistili, že dva zbory v ktorých je po dvesto aktívnych členov bežne získajú pre Krista dvakrát viac ľudí ako jeden zbor so štyristo aktívnymi členmi.

Malé a stredne veľké zbory často podceňujú svoju schopnosť významne rásť. „Členovia malých zborov taktiež často predpokladajú, že zrejme nemajú rozhodujúce zdroje potrebné na plánovanie a realizáciu stratégie rastu.“²⁰ Malý zbor potrebuje jasnú predstavu o svojej evanjelizačnej úlohe a realistické porozumenie svojim vlastným silným stránkam. Tieto potrebuje objaviť každý zbor a potom zamerať svoje obmedzené zdroje na využívanie týchto atribútov. S optimistickou, cieľenou stratégiou sa dá mať vplyv na predtým neoslovené skupiny. Pre mnohých je taktiež príťažlivá vrelá, osobná interakcia. V spoločnostiach, kde prevažuje osamelosť a zúfalstvo, je toto výrazne silnou stránkou. Státisíce ľudí túžia po priateľstve a blízkosti. Malé zbory môžu poskytnúť novým ľuďom pocit spolupatričnosti, ktorý je podobný ako pri širšej rodine. Toto je napríklad opakom k rímskokatolíckym farnostiam, ktoré v podstate pozostávajú z tisícok vzájomných cudzincov. Mnohých ľudí priťahuje krása malých zborov. Namiesto toho, aby boli z toho vyvedené zmiery a ospravedlňovali sa za to, malé zbory potrebujú využiť silu tejto vlastnosti.

¹⁸ Charles L. Chaney, *Church Planting at the End of the Twentieth Century* (Wheaton, IL: Tyndale House, 1982), str. 67, 84 a 158-161.

¹⁹ Charles L. Chaney, *Church Planting at the End of the Twentieth Century* (Wheaton, IL: Tyndale House, 1982), str. 67, 84 a 158-161.

²⁰ Doran McCarty, str. 142.

Pri tom, ako sa zbory stávajú stredne veľkými alebo veľkými, sa musia snažiť zachovať si niečo z tej atmosféry malého zboru, ktorú predtým mali. Stretnutia konané za účelom pritiahnúť ľudí z vonku musia byť zamerané na jednotlivcov. Ak sa členovia totálne zaneprázdnia prípravou a realizáciou programu, návštevníci prídu ako diváci a odídu bez toho, aby boli vtiahnutí do siete vzťahov.

Zbor, ktorý sa stane známym ako miesto, kde sú ľudia milovaní a kde na nich záleží, pritiahne zdravých i zranených ľudí. Prioritné musí byť poskytovanie spoločenstva, ktoré je prítlačivé touto láskavou, prijímajúcou atmosférou.²¹ Zbor si zároveň potrebuje dať pozor, aby pre zameranie von nezanedbal starostlivosť o svojich členov. Aldrich tvrdí, že „efektívna individuálna evanjelizácia vyrastá v kontexte zdravého, živého spoločenstva veriacich (zboru). Dopad evanjelizácie je priamo úmerný zdraviu života spoločenstva.“²²

F. Pripravovať členov na evanjelizáciu

Nedostatky v evanjelizačnom oslovení ľudí sú pravdepodobne dôsledkom nedostatočného vedenia a pripravovania členov zboru k osobnému zapojeniu sa do evanjelizácie. Z toho logicky vyplýva, že časťou riešenia je ďalšia príprava.

O technikách evanjelizácie existuje veľa užitočných kníh a kurzov.²³ Zboroví vodcovia môžu navyše viesť svojich členov k porozumeniu biblických príkladov o tom, ako evanjelizovať.²⁴ Základným príkladom v tomto je porozu-

menie, že výsledkom evanjelizácie by mali byť „učeníci“ a nie „rozhodnutia“ alebo „obrátení.“²⁵ Ochotu ľudí prijímať evanjelium ovplyvňujú popri biblických východiskách aj kultúrne a historické faktory. Je dôležité získať presné porozumenie náboženským podmienkam. Zboroví vodcovia môžu pomôcť svojim ľuďom lepšie porozumieť, ktoré metódy evanjelizácie sú v ktorom kontexte efektívnejšie. Pre niektorých veriacich je učenie sa, ako budovať nové priateľstvá, zrejme rovnako zásadné ako vzdelávanie sa v tom, ako svedčiť. Evanjeli-kálni veriaci možno potrebujú vzdelávanie v tom, ako budovať silnejšie putá so životmi neveriacich.

Záver

Evanjelizácia je prejavom lásky k neveriacim, krok k poslušnosti Pánovi a odpoveď na vedenie Duchom Svätým v živote človeka. Popri tom ako sa od všetkých veriacich dajú očakávať evanjelizačné rozhovory, zbory môžu hrať významnú úlohu pri zväčšovaní tohto svedectva. Bolo by smutné, keby dôraz na evanjelizáciu nejakého spoločenstva bol obmedzený na plánovanie stretnutí, rozvrh evanjelizačných kázni alebo poskytovanie školení pre úzky výber ľudí. Je nevyhnutné, aby zbory povzbudzovali svedectvo jednotlivcov a taktiež poskytovali dynamické spoločné spôsoby svedectva. Nadovšetko zbory potrebujú mať jasno v tom, že efektivita pri evanjelizácii úplne závisí na práci Ducha Svätého cez veriacich i v životoch neveriacich. Prosby a prihováranie sa sú podstatné prvky všetkých aktivít jednotlivcov i spoločentiev. Prosebná modlitba za druhých je jednou z kľúčových vecí, ktoré môžu zbory robiť pre posilnenie evanjelizácie.

*

²¹ Lyle Schaller, str. 19.

²² „Prakticky každý novozmluvný spis zdôrazňuje tento nevyhnutný aspekt kresťanského života, ale niektorých prípadoch sa explicitne poukázalo na jeho hodnotu pre svedectvo“ [Donald Senior and Carroll Stuhlmuehler, *The Biblical Foundations for Mission* (Maryknoll, NY: Orbis, 1983), str. 336].

²³ Joseph C. Aldrich, p. 18.

²⁴ Príkladom môže byť kurz ponúkaný organizáciou *Biblisches Ausbildung am Ort* (BAO), ktorý absolvujú stovky Stredoeurópanov. Stretnutia Billyho Grahama alebo ProChrist majú vždy prípravné stretnutia, ktoré trvajú viacero týždňov, aby pripravili poradcov na prezentáciu evanjelia. Zborová škola taktiež ponúka kurz o evanjelizácii.

²⁵ Bill Hull, p. 23 and 56-73.

KROK 4: PRÍPRAVA VLASTNEJ ODPOVEDE

Aké sú tvoje prvotné závery?

Duchovné formovanie

- Ukázalo vám štúdium rôznych biblických oddielov súvisiacich s evanjelizáciou v *Kroku 2* nejaké prekážky pre moc evanjelia vo vašom živote (strach, skrytý hriech, nedostatok integrity, atď.)? Venujte nejaký čas modlitbe, v ktorej budete prosiť Boha, aby vám ich pomohol prekonať.

Hlbšie porozumenie

- Napíšte stručný profil jedného svojho známeho alebo kolegu, ktorému by ste chceli povedať evanjelium. Zvážte jeho minulosť, záujmy, hodnoty atď. a premyslite si dva alebo tri spôsoby, ktorými by ste mohli evanjelium urobiť pre jeho situáciu relevantnejším.

Zručnejšia služba

- Aká je zodpovednosť miestneho zboru za evanjelizáciu? Rozmýšľajte o tom, aké zdroje (ľudské, finančné, atď.) sú k dispozícii vášmu zboru na zlepšenie evanjelizácie. Aké konkrétne príležitosti na oslovovanie okolia existujú? Navrhnite niekoľko spôsobov, akým zbor alebo služobný tím môže lepšie plniť svoju úlohu v evanjelizácii, a buďte pripravený sa o ne podeliť s ostatnými účastníkmi kurzu.

KROK 5: DISKUSIA O TÉME

Čo sa môžeme naučiť jeden od druhého?

1. Zamyslite sa nad Príkladmi zo života v *Kroku 1*. Myslíte, že je správne, aby sa Dávid a Jozefína vzdali? Aké ďalšie možnosti majú?
2. Aké chyby ste pri evanjelizácii urobili vy?
3. Definujte evanjelizáciu podľa toho, ako ju podľa vás chápe Nová zmluva. Vysvetlite, ako ste dospeli k tejto definícii.
4. Aký je vzťah medzi konceptom Božej vlády a misiou cirkvi?
5. Aká je vaša reakcia na dôraz, ktorý Mittelberg, Lewis a Ziska prikladajú evanjelizácii?
6. S ktorými evanjelizačnými príležitosťami pre zbory v *Kroku 3* súhlasíte?
7. Aké rozdiely musíme mať na pamäti, keď hovoríme evanjelium nekresťanom?
8. Pre mnohých kresťanov je evanjelizácia neprijemná. Ako im môžu zbory pomôcť nadobudnúť istotu?

KROK 6: PRAKTICKÉ ČINY POSLUŠNOSTI

Aké dôsledky vyplývajú z tejto témy?

1. Ako diskusia zmenila vaše pôvodné zmýšľanie o tejto téme?
2. Urobte konkrétne plány na realizáciu vašich návrhov, ktoré ste načrtli v *Kroku 4*, aby evanjelium bolo relevantnejším pre vášho známeho alebo kolegu. Podelte sa o svoje plány s vašim mentorom a požiadajte ho o vzťah vzájomnej zodpovednosti.
3. Nemáte zmysluplné vzťahy s neveriacimi? Ak je vašou odpoveďou Nemám, napíšte si, ako v najbližších mesiacoch plánujete nadviazať priateľstvo s neveriacim. Podelte sa o svoj plán s vašim mentorom a požiadajte ho o vzťah vzájomnej zodpovednosti.
4. Aké sú ďalšie kroky vášho tímu vedúcich pri tvorbe celozborového prístupu k evanjelizácii?

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola

POZNÁMKY